

Dembowskių Vila

PASTATAS ROŽIŲ AL. 2 / K. KALINAUSKO G. 5, VILNIUJE

Matylda ir Tadeusz Dembowski

Rožių alėja

Įeina į trumpiausių Vilniaus miesto gatvių penketuką. Šios gatvės pavadinimas niekad nesikeitė, o atsirado jis, kaip spėjama, XX amžiaus pradžioje, čia pastatius Dembowskių vilą. Caro laikais ši trumputė gatvė buvo vadinama Chersono arba Rozovaja aleja, o tarpukariu – Aleja Róz. Toks pavadinimas gatvei prigijo dėl to, kad čia buvo puoselėjami nuostabūs rožynai.

Vilniaus senamiesčio pašonėje, K.Kalinausko ir Rožių alėjos sankirtoje, stovi vieno garsiausių XIX a. pabaigos – XX a. pradžios Lietuvos architekto ir inžinieriaus Augusto A.Kleino suprojektuotas namas – Dembowskių vila. 2008 metais bendrovė „Veikmė“ šį pastatą prikėlė naujam gyvenimui.

POHULIANKOS DVASIA

Daugiau kaip prieš šimtą metų A.A.Kleino suprojektuotas namas iškilo vaizdingoje Vilniaus vietoje, ant Pamėnkalnio kalno šlaito, nuo kurio atsiveria puikus vaizdas į Vilniaus senamiestį. Ta vieta anuomet dar buvo vadinama Pohulianka (arba Pogulianka). Ji Vilniaus miestui atiteko 1440 m., kai didysis kunigaikštis Kazimieras Jogailaitis padovanojo Vilniui didelį lauką tarp Bufalo (Tauro kalno) ir Vingrių ežerėlio. Anot etnologo Liberto Klimkos, šis slaviškas vietovės pavadinimas atsirado dėl to, kad nuo seno šiame vaizdingame priemiestyje miestelėnai mėgo leisti laisvalaikį.

„*Dabartinė J.Basanavičiaus gatvė anuomet vadinosi Bolšaja Pohulianka, o dabartinė K.Kalinausko gatvė – Malaja Pohulianka arba Goristyj pereulok. Ši gatvėlė K.Kalinausko vardą gavo tik 1940 metais.*”

Antanas Rimvydas Čaplinkas,

Vilniaus istorijos tyrinėtojas ir knygos „Vilniaus gatvių istorija“ autorius: „Pohuliankoje, kažkur tarp dabartinių J.Basanavičiaus ir K.Kalinausko gatvių, buvo garsiausia Vilniaus priemiesčio smuklė, kurią vilniečiai taip ir vadindavo – Pohulianka. Apie šią užėigą užsimenama XVIII a. dokumentuose. Miestui plečiantis Pohulianka ir Pamėnkalnio šlaitai tapo itin patrauklūs užmiesčio viloms statyti, mat nuo čia atsiverdavo nuostabus vaizdas į barokinį senamiestį“. Nuo čia Vilniaus miesto panoramas kūrė kartografas Tomas Makovskis bei dailininkas Jonas Kazimieras Vilčinskis.

Dembowskių Vila

Modernas Vilniaus architektūroje

Architektūros stilius modernas, dar žinomas kaip „Modern style“ žymi svarbų meno istorijos lūžį, įvykusį XIX a. ir XX a. sandūroje. Atmetęs praeities stilius, jis deklaravo individualios kūrybos, unikalios raiškos siekį. Vilniaus modernas radikalumu neprilygo Vienos ar Briuselio modernui, nepalikio jis ir tokios gausybės pastatų, kaip kaimyninėje Rygoje, Lvoje ar Krokuvoje. Vis dėlto, keliaujant Senamiesčio bei Naujamiesčio gatvėmis, galima aptikti nemažai įdomių šio stiliaus pavyzdžių. Vienas tokių pavyzdžių yra Dembowskių vila Rožių alėjos ir K. Kalinausko gatvės sankryžoje.

Atėjęs per Sankt Peterburgą, Varšuvą, Krokuvą, modernas Vilniuje pasirodė šiek tiek pavėluotai – apie 1900 m. – ir gyvavo iki Pirmojo pasaulinio karo.

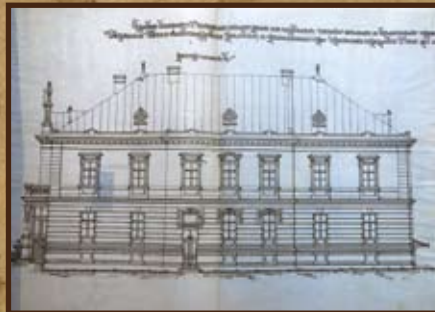
Tyrinėtojai paprastai skiria 2 modernio fazes – ankstyvąją (šiai būdingas formų plastiškumas, augalinis dekoras) ir vėlyvąją (būdingas racionalumas, geometrinė stilizacija). Vilniuje šias dvi fazes puikiai iliustruoja 2 architektų nuosavi namai – Antono Filipowicz-Dubowiko namas M. Valančiaus g. 3 (1903 m.) ir Wactawo Michnewicziaus namas J. Tumo-Vaižganto g. 4/1 (1913 m.).

Modernio plitimo laikotarpiu Vilniuje buvo pradėtos taikyti įvairesnės medžiagos bei konstrukcijos (metalo santvaros, gelžbetonis, apdailos plytelės, šlifluotas akmuo, kaltas metalas, faktūrinis tinkas, plačios įstiklintos vitrinos). Pastatų planavimas tapo racionalesnis ir patogesnis, tūriai – aukštesni ir kompaktiškesni.

Augustas A. Kleinas

Vokiečių kilmės Lietuvos architektas inžinierius Augustas A. Kleinas gimė 1870 m. Lovičiaus apskrityje (Lenkija). 1891–1896 m. studijavo Sankt Peterburgo civilinių inžinierių institute. Nuo 1898 m. dirbo Vilniuje. 1901 m. jis ir architektas V. Stipulkovskis įkūrė pirmąjį statybos biurą „Vilniaus statybos biuras“. Dėstė Juozapo Montvilos įsteigtoje sekmadieninėje techninio piešimo ir braižybos mokykloje.

Vilniuje yra suprojektavęs ir pastatęs ne vieną XX a. pradžios modernio stiliaus pastatą: neobarokinių formų viešbutį „Italija“ (1901 m.), dabar viešbutis Radisson SAS „Astorija“ (pav. 1), Petro Vileišio rūmų ansamblį Antakalnyje (1906 m., pav. 2), vėlyvojo modernio krypties grafienės L. Soltan vilą M. K. Čiurlionio g. 76, (1911 m.), gyvenamieji namai 3xuy Lukiškių aikštės (1911 m., pav. 3), O. Goduncovos namą Vytauto g. 11, (1911 m.), Dievo Apaizdos bažnyčią Gerosios Vilties g. 17, (1911 m., pav. 4), ir kitus.

Dembowskių vilos statytoja ir pirmoji pastato savininkė Krokuvos pirklio dukra Matylda Julija Dembowskaja-Grosse. 1900 metų portretas.

1. Prancūzijos imperatorius Napoleonas

2. Kazokų vadas M.I. Platovas

3. Rusų karvedys A.V. Suvorovas

ISTORIJS VERPETUOSE

Su Pohuliankos priemiesčiu ir patogia Pamėnkalnio aukštuma siejama daug istorinių įvykių. Nuo šios vietos į Vilnių žvelgė nemažai garsių karvedžių. Čia 1794 m. buvo įsikūrusi A.V. Suvorovo patrankų baterija; pro čia į Vilnių 1812 m. įžengė imperatorius Napoleonas; čia buvo apsistojęs M.I. Kutuzovo (М. И. Кутузов) kazokų vadas M.I. Platovas (Матвей Иванович Платов).

AUGUSTO A. KLEINO PERLIUKAS

XIX a. pabaigoje – XX a. pradžioje, prasidėjus pramonės pakilimui, Pohuliankos priemiestyje sukruto statybos. 1901 m. Malaja Pohuliankos arba taip vadinamo Gorystyjo pereulok pašonėje nuosavame sklype dvarininkas Ivanas Aleksandrovičius Falevičius nusprendė pasistatyti sau miesto rezidenciją. Rezidencijos statybai buvo pasamdytas vienas garsiausių ano meto Vilniaus architektų inžinierius Augustas A. Kleinas.

1902 m. sausio mėnesį A.A. Kleino statomą namą iš dvarininko I.A. Falevičiaus perėmė garsaus Krokuvos pirklio dukra Matylda Julija Dembowskaja-Grosse. Pasikeitęs statybvietės šeimininkui pasikeitė ir statybos priežiūrėtojas. Statybos priežiūrą iš A.A. Kleino perėmė kitas garsus Vilniaus architektas-inžinierius Antonas Filipowicz-Dubowikas, suprojektavęs ir pastatęs nemažai XIX a. pabaigos – XX a. pradžios Vilniaus moderniosios architektūros pastatų.

Taip atrodė Pohulianka XIX a.

Ona Fryderyka Lisovska dyrta spirovita Nijodena
Fryderyka Lisovska dyrta do Komitatu Ubrania

Romerių giminė

Romeriai - Lietuvos bajorų šeima, XVII a.pradžioje atskėlusi į Lietuvą iš Livonijos ir įsikūrusi Vilniaus bei Trakų apylinkėse. Romeriai pasižymėjo Lietuvos valstybės kariuomenėje, visuomeniniame ir kultūros gyvenime. Giminės pradininkas buvo Motiejus Romeris, LDK artilerijos generolas, miręs 1699 m. Kėdainiuose ir palaidotas Trakų bažnyčios Romerių koplyčioje.

Vienas garsiausių naujųjų laikų Romerių atstovas yra Mykolas Pijus Paskalis Romeris (1880-1945) iš Bagdonišio Romerių linijos. Šio teisėtyrininko, Lietuvos konstitucinės teisės mokslo kūrėjo, profesoriaus, universiteto rektoriaus, vieno iš Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo Sąjūdžio ideologo vardu yra pavadintas Vilniaus teisės universitetas.

Sofijos Dembowskytės-Romer portretas
1935 m. (S.I.Witkiewicz pieš.)

Stepono Romerio portretas
tapytas Sofijos dirbtuvėje Vilniuje.

Sofija savo dailės dirbtuvėse
Dembowskių viloje
apie 1910 metus.

DEMBOWSKIŲ VILA

Rožių alėjoje Dembowskiai namą pasistatė per labai trumpą laiką. Statybos truko vos metus ir buvo finansuojamos gavus dalį Matyldos tėvų palikimo. **Matyldos Juljevnos Dembowskos** (1860–1920) tėvas buvo turtingas vokiečių kilmės Krokuvos pirklys Juliusas Fryderykas Grosse, kurio seneliai taip pat buvo Krokuvos pirkliai ir turėjo gausius vynuogynus Vengrijoje. Matyldos Dembowskienės–Grosse tėvas, paveldėjęs tuos vynuogynus ir visą verslą, 1862 metais Krokuvoje atidarė pirmąją specializuotą delikatesų parduotuvę. Šioje parduotuvėje, pavadintoje „Po trimomis galerijomis“ („Pod trzemia gankami“), be vyno buvo pardavinėjami ir įvairiausi vietiniai bei atvežtiniai skanumynai. Produktų kokybė, platus asortimentas ir nedidelės kainos traukė pirkėjus ir ši parduotuvė buvo žinoma visoje Krokuvoje. Grosse tapo vienu stipriausių verslininkų.

Matyldos vyras **Tadeusz Dembowski** (1856–1930) buvo gimęs Pultuske, Lenkijoje, dvarininko šeimoje. Baigęs medicinos studijas Tartu (Dorpato) universitete apsigynė medicinos daktaro disertaciją ir pradėjo gydytojo praktiką.

1885 m. vasario 16 d. Tartu mieste Dembowskiams gimė dukra **Sofija Dembowskytė** (**Zofia (Sophie) Dembowska**). Į Vilnių iš Tartu Dembowskiai su trejų metų dukrele persikėlė gyventi 1888 metais. Iš pradžių jie gyveno Vokiečių gatvėje, o vėliau persikraustė į nuosavą vilą, kuri buvo pastatyta už Krokuvos vyninių versle uždirbtus pinigus.

Pirmame šio namo aukšte buvo įkurdinta Tadeuszo Dembowskio klinika su priimanuoju, procedūrų kabinetais, ligonių lovomis bei pirmuoju Lietuvoje rentgeno aparatu. Antrame namo aukšte Matylda ir Tadeusz Dembowskiai įsirengė sau gyvenamuosius kambarius, o palėpėje buvo įkurta Sofijos Dembowskytės dailės dirbtuvė-studija.

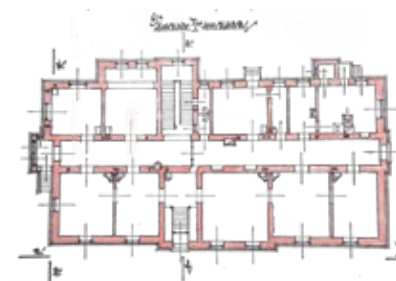
SOFIJOS DEMBOWSKYTĖS-ROMER MEILĖS IR KŪRYBOS NAMAI

Dembowskių vila Vilniuje glaudžiai susijusi su garsios Lietuvių dailininkės **Sofijos Dembowskytės–Romerienės** (1885–1972) gyvenimu ir kūryba. Gyvendama Dembowskių namuose Sofija nutapė aliejumi ir nupiešė pastelėmis daugiau kaip penkias dešimtis paveikslų, portretų, peizažų, naturmortų. Vėliau, ištekėjusi už dvarininko Eugenijaus Romerio, ji išvyko gyventi į Tytuvėnų dvarą ir vėl Dembowskių viloje lankydavosi tik pasibaigus vokiečių okupacijai. Eugenijus Romeris iš šių namų dažnai vykdavo į dvarininkų susirinkimus.

Dembowskių Vila

Bendras plotas: 1523,88 m².
Žemės sklypas: 0,2073 ha.

PASTATO APRAŠYMAS

PASTATAS ROŽIŲ AL. 2 / K. KALINAUSKO G. 5, VILNIUJE

Išsaugant istorinę dvasią, Dembowskių vila kapitaliai buvo restauruota 2008 metais. Dembowskių vila, tai – 1523,88 m² bendro ploto pastatas su 0,2073 ha žemės sklypu Rožių al. ir K. Kalinausko g. susikirtime, ant Tauro kalno šlaito. Tai atskiras reprezentatyvus dviejų aukštų namas su mansarda, rūsiu, palėpe ir uždaru vidiniu kiemu, istorinis pastatas iš kurio atsiveria gražus Vilniaus senamiesčio vaizdas.

SKLYPO PLANINIAI SPRENDIMAI

Rekonstruotas pastatas yra Kalinausko g. ir Rožių alėjos kampe. Įvažiavimas į sklypą iš rytų pusės, iš Rožių alėjos. Sklypo teritorija, besiribojanti su Senamiesčio seniūnija, aptverta stilinga tvora. Rekonstrukcijos metu buvo atlikta tvorų, įėjimo vartelių bei vartų renovacija. Įvažiavimo vartuose sumontuota automatika. Prie įėjimo vartelių įrengtas iškvietimo ir pasikalbėjimo pultas. Pastato vidiniame kieme naujai perstatyta autentiška medinė pavėsinė, įrengta 31 vieta automobilių stovėjimui. Aikštelė išklota betoninėmis trinkelėmis. Vakarinė sklypo dalis, besiribojanti su gretimais sklypais, atskirta, naujai sutvirtinta injekciniais poliais – atramine sienute, apdailinta keraminėmis plytelėmis. Atsižvelgiant į vietos urbanistinę situaciją, sklype išsaugota pirminė planinė struktūra, maksimaliai atverianti panoraminį vaizdą į Vilnių.

PATALPŲ ARCHITEKTŪRINIAI SPRENDIMAI

Šiuo metu pastatas pritaikytas biuro reikmėms (bendras plotas 1523,88 m²). Esant poreikiui, dalyje antro aukšto ir pastogės patalpose yra galimybė įrengti tris 212,66 m², 238,66 m² ir 181,31 m² ploto apartamentus. Likusi pastato dalis - 891,25 m² liktų pritaikyta biuro reikmėms. Taip pat galimas kitas šių plotų derinys. Pateikimas į apartamentus - per bendro naudojimo laiptinę.

PAMATAI

Aplink viso pastato perimetrą įrengta drenažo sistema. Pamatai apšiltinti bei įrengta hidroizoliacija.

FASADAS

Atliekant rekonstrukciją, pastato fasadas nuvalytas, nutinkuotas bei perdažytas. Įrengtas pastato fasado apšvietimas.

STOGAS

Visiškai naujai įrengtas medinis – gegninės konstrukcijos stogas su keraminių čerpių danga bei lietvamzdžiais. Įrengti „Velux“ tipo švieslangiai su vaizdu į senamiestį.

SIENOS

Pastato vidaus sienos naujai tinkuotos kalkiniu skiediniu, paviršiai dažyti. Sanitarinių mazgų, dušinių bei pagalbinių patalpų sienos apdailintos keraminėmis plytelėmis.

PERDANGOS IR LUBOS

Pirmo bei antro aukšto perdangos - gelžbetoninė monolitinė plokštė.

Rūsio patalpose bei pirmo ir antro aukšto koridoriuose sustiprintos ir restauruotos skliautinės lubos. Palėpėje įrengtos lubos iš gipso kartono. Likusiose pastato patalpose pakabinamos „Armstrong“ tipo lubos.

LANGAI IR DURYS

Pastate sumontuos naujos durys bei langai. Langų rėmai mediniai su dviejų stiklų stiklo paketu, iš kurių vienas stiklas dengtas selektyvine danga, varstomi dviem kryptimis. Langų rėmai dažyti (išorinė pusė ruda spalva, vidinė pusė balta spalva). Centrinės bei įėjimo iš kiemo į pastatą durys pagamintos atsižvelgiant į kultūros paveldo reikalavimus - ąžuolinės, su rankų darbo drožiniais, dažytos. Pastato pirmame ir antrame aukštuose įrengtos analogiškos senosioms (autentiškos) medinės durys. Rūsyje bei mansardiniame aukšte – faneruotos durys.

GRINDYS

Centrinio įėjimo laiptai padengti granitine danga. Grindų danga kabinetuose – uosio parketlentė arba kiliminė danga. Laiptinėse, pirmo bei antro aukšto koridoriuose išsaugota autentiška teraco grindų danga. Rūsio patalpos, sanitariniai mazgai, dušinės bei mansardinio aukšto koridoriai padengti akmens masės plytelėmis.

ELEKTROS INSTALIACIJA

Pastate išvedžiota nauja elektros instaliacija. Instaliacijai naudojami variniai laidai ir kabeliai. Sumontuoti Europos šalių gamintojų, atitinkantys ISO 9001 standartus, jungikliai, kištukiniai lizdai bei šviestuvai. Pirmo ir antro aukšto koridoriuose įrengti „bra“ tipo sieniniai šviestuvai, kitose patalpose šviestuvai sumontuoti pakabinamų lubų konstrukcijoje. Pastate numatytos 138 darbo vietos. Kiekvienai darbo vietai įrengta po tris elektros lizdus. Rūsyje įrengtas naujas įvadinis apskaitos skirstomasis įrenginys, maitinamas tiesiai iš transformatorinės pastotės. Pastatui suteiktas 150 kW elektros galingumas.

SILPNŲ SROVIŲ INSTALIACIJA

Pastate įrengti kompiuteriniai ir telefono tinklai, apsauginė ir priešgaisrinė signalizacijos, praėjimo kontrolės ir vaizdo stebėjimo sistemos. Kiekvienai darbo vietai įrengta po vieną kompiuterinio ir telefoninio tinklo lizdą. Kiekviename aukšte sumontuotos ryšių spintos, tarpusavyje sujungtos kanalais. Kompiuterinė bei telekomunikacinė įranga ryšių spintose neįrengta. Pagal priešgaisrinės apsaugos reikalavimus patalpose įrengta priešgaisrinė signalizacija. Pastato apsauginė signalizacija prijungta prie saugos tarnybos pulto, patalpose sumontuoti judesio davikliai. Taip pat pagal pastato perimetrą įrengtos šešios vaizdo stebėjimo kameros ir trys – pastato viduje. Svečių ir darbuotojų patekimui į pastatą prie įėjimo durų ir vartelių įrengti iškvietimo ir pasikalbėjimo pultai su kodine spyna, užtikrinantys galimybę atidaryti duris iš priimamojo.

ŠILDYMO, VĖDINIMO IR AUŠINIMO SISTEMOS

Pastato šildymui įrengta kolektorinė dvivamzdė vandeniu šildoma šildymo sistema, šilumnešis (750C/550C vanduo) yra tiekiamas iš rūsyje esančio šilumos punkto. Šildymo prietaisai – plieniniai radiatoriai su įmontuotais termostatiniais ventiliais. Šildymo sistemos magistraliniai vamzdynai – plieniniai, o nuo kolektorių iki šildymo prietaisų – plastikiniai, paslėpti grindų konstrukcijoje. Šildymo sistema prijungta prie miesto tinklų.

Pastato vėdinimui įrengtos mechaninės ir natūralios oro tiekimo ir šalinimo sistemos. Rūsio, pirmo aukšto ir dalies antro aukšto vėdinimui įrengti du rekuperatoriniai vėdinimo įrenginiai: 1-as rotacinis, kuris aptarnaus tik pasitarimų kambarius, 2-as plokštelinis, kuris aptarnaus rūsio patalpas, likusias pirmo aukšto patalpas bei dalį antro aukšto patalpų. Oro paėmimas iš lauko įrengtas bendras abiemis rekuperatoriams. Oras paimamas per lauko groteles, kurios įrengiamos 2 m nuo žemės aukštyje, lango vietoje. Oras šalinimas iš rekuperatorių per atskirus ortakius, išvestus ant stogo.

Plokštelinis rekuperacinis vėdinimo įrenginys sumontuotas ventiliatorinėje, kuri įrengiama rūsyje. Į rekuperatoriaus aptarnaujamas patalpas šviežias oras tiekiamas ortakiais, o šalinamas iš patalpų per groteles duryse, iš koridoriaus. Šalinimui naudojami ir natūralios traukos kanalai sienose.

Rotacinis rekuperacinis vėdinimo įrenginys įrengtas kitoje rūsio ventiliatorinės patalpoje. Ši rotacinė vėdinimo kamera bus įjungiamą tik tada, kai bus užimti pasitarimų kambariai. Šioje siste-

moje oras tiekiamas ir ištraukiamas cinkuotos skardos ortakiais per oro paskirstymo difuzorius.

Tiekimo ir šalinimo sistemose įrengti triukšmo slopintuvai, ugnies vožtuvai, uždarymo – reguliavimo sklendės. Oras tiekiamas ir ištraukiamas cinkuotos skardos ortakiais per oro paskirstymo difuzorius ir vidaus groteles. Tiekimo ir šalinimo taškų pajungimui naudotini lankstūs, apie 1 m ilgio, ortakiai. Įrenginių korpusai su garso ir ugniai atsparia izoliacija.

Oro šalinimui iš sanitarinių mazgų, pagalbinių valytojos patalpų sumontuoti kanaliniai ventiliatoriai. Oras šalinamas per cinkuotos skardos ortakius, sumontuotus mūro sienų kanaluose. Ištraukiamas oras kompensuojamas iš kitų patalpų per pratekėjimo groteles duryse.

Elektros įrenginių patalpos rūsyje vėdinimui įrengiamas ventiliatorius, kuris veiks tam tikrais intervalais, kad būtų laikas nuo laiko vėdinama patalpa.

Oro šalinimui iš dalies antro aukšto, mansardinio aukšto ir palėpės patalpų įrengti mažo triukšmo akustiniai ventiliatoriai, kurie įrengiami palubėje. Oras šalinamas iš patalpų ortakiais per kanelines angas sienose. Patalpose įrengiami „Aereco“ oro šalinimo įrenginiai. Oras į patalpas priteka per oro tiekimo natūralios traukos įrenginius bei orlaides languose.

Visų oro šalinimo sistemų ištrauktas oras išpučiamas virš pastato stogo. Lauko oras imamas 2 m aukštyje nuo žemės paviršiaus.

Vėdinimo sistemų šakų aerodinaminiam surišimui įrengti reguliavimo vožtuvai. Tose vietose, kur įrengiamos reguliavimo sklendės, lubos segmentinės arba lubose įmontuoti apžiūros laukeliai.

Prie visų vėdinimo įrenginių šalto lauko oro tiekimo ortakiai praveisti per šildomas patalpas ir izoliuojami 100 mm storio izoliacija. Tik kanale grindyse įrengiamiems ortakiams izoliacija 60 mm. Siekiant išvengti vibracijos poveikio statybinėms konstrukcijoms, visi įrenginiai sumontuoti ant šulinėlių arba ant rėmų. Vėdinimo sistemų variklių darbas sublokuotas su priešgaisrine signalizacija, kuriai suveikus, sistemos išjungiamos.

Pastate įrengta, išskyrus rūsio patalpas, dviejų vamzdžių vandeninė šaldymo sistema. Šalčio mašina sumontuota rūsio techninėje patalpoje, aušintuvė įrengta lauke, kiemo pusėje. Dalis šalčio blokų lubinės kasetės, kita dalis – sieniniai šalčio blokai. Palėpėje pastatyti šalčio blokai. Šaldymo prietaisuose sumontuoti belaidžiai valdymo pultai. Vamzdynai nuo stovų paskirstyti aukštų palubėse, izoliuoti antikondensacine izoliacija.

Pirmo aukšto serverinės patalpos šaldymui naudojamas atskiras šalčio blokas, sujungtas su serverinės vidaus bloku.

Kondensatas nuo kiekvieno vidinio šalčio bloko suvedamas į magistralinę kondensato liniją, kuri prijungta prie pastato nuotėkų tinklo.

VANDENTIEKIS IR NUOTEKOS

Rekonstrukcijos metu į pastatą įvestas naujas vandentiekio įvadas su vandens apskaitos mazgu, nuotekų išleidėjai bei naujai išvedžioti vidaus vandentiekio ir nuotekų vamzdynai. Sumontuoti „Laufer“ firmos sanitariniai prietaisai bei „Hansgrohe“ firmos maišytuvai. Vanduo ūkio ir buities bei priešgaisrinėms reikmėms tiekiamas iš centralizuotų miesto vandentiekio tinklų. Pastato nuotekų sistema prijungta prie bendrų gatvės tinklų.

ISBN 978-609-95199-1-3

9 786099 519913